

Beste lezer, dit is een nieuwsbrief over het project WereldTools van Stichting WereldWijd. De komende nieuwsbrieven staan in het kader van de veldreis die WereldWijd en IOM naar Kenia en Oeganda hebben gemaakt. Het doel van de reis was om met eigen ogen te zien hoe het met de terugkeerders gaat, wat hun verhaal is, en of de WereldTools kist en de financiële ondersteuning van IOM zinvol is geweest. In deze nieuwsbrief delen we het zesde en zevende van in totaal 15 verhalen.

Tekst: Matje Mattheij. Lay out: Yasser Latif. Foto's: St. WereldWijd & IOM

Mike Barsaiyan: "That 's a long story"....

We ontmoeten de Keniaanse Mike Barsaiyan voor zijn school: de Holland Barsaiyan Academy in het kleine bergdorp Mosoriot.

Met een grote glimlach op zijn gezicht staat hij op ons te zwaaien als wij aan komen rijden. Wij is in dit geval Wladziu, Ibrahim (een Keniaanse vriend) en ik. Voorafgaand aan het bezoek heb ik kort de achtergrond van Mike doorgesproken. Hij komt uit Burundi, is 6 jaar in Nederland geweest en is 4 jaar geleden teruggekeerd naar Kenia. Zijn plan voor terugkeer was een internetcafé of een computerschool en we hebben hem o.a. een generator en 10 computers opgestuurd.

Destijds heb ik tijdens het intakegesprek geen vragen gesteld over het hoe en waarom van zijn 'vluchtverhaal'. Voor onze ondersteuning vanuit het WereldTools verhaal

is dat niet belangrijk, mensen komen niet voor niks bij ons om hulp vragen. Maar toch ben ik nieuwsgierig en vraag me af of hij wel echt uit Burundi afkomstig is, dus vraag ik Ibrahim om ogen en oren goed de kost te geven en me achteraf te adviseren. Ik vraag Mike of we foto's en films mogen maken, maar hij

reageert een beetje weifelend, maar het mag. Samen lopen we de dieprode brokkelige zandweg op richting zijn school. Het is een kleine basisschool. We praten zoveel mogelijk Nederlands, dat vindt hij leuk om het nog wat bij te houden en hij spreekt het nog vrij goed. Er zitten in het kleine gebouwtje zo'n 160 kinderen van groep 1 t/m 6. Als volgend jaar groep 7 er bij komt, moet er aangebouwd worden. Het zijn 4 lokaaltjes verdeeld in verschillende groepjes. Mike zelf is de directeur van de school, want diegene die de school opricht, is automatisch directeur. In de hoek van zijn stoffige kantoor hangt vlak bij de golfplaten zijwand de Nederlandse vlag.

We gaan naar zijn huis en ontmoeten zijn vrouw en dochtertje van 4. We lopen mee naar de keuken en ik vraag zijn vrouw hoe hij Mike heeft leren kennen. "That 's a long story", zegt ze lachend en ik krijg geen antwoord.

Dan gaan we naar de woonkamer voor een kopje thee. Mike wil graag alleen met mij praten en Wladziu en Ibrahim gaan naar buiten thee drinken. Als we met z'n tweeën zijn probeer ik zoveel mogelijk informatie te krijgen, maar de antwoorden zijn een beetje vaag en ontwijkend. Ook op de vraag hoe hij zijn vrouw heeft ontmoet krijg ik dezelfde reactie als zijn vrouw: "That 's a long story", en lachend krijg ik geen antwoord.

En hoe staat het met de computers die we hebben gegeven? Deze zijn helaas nog niet in gebruik, en dat komt omdat er geen elektriciteit is in het deel van het dorp waar hij woont. Er staan wel al palen klaar en voor

het eind van het jaar zou de gemeente stroom aanleggen. De generator is naar een andere plek en naast de woonkamer is het computerlokaal in aanleg, in afwachting van stroom. De computers staan er, onder een dikke laag stof te wachten om gebruikt te worden. Ik heb veel vragen en de antwoorden zijn vriendelijk en vaag.

Hij is wel blij dat hij terug is gekeerd ook al is Kenia niet zijn thuis.

Mike is in ieder geval goed op zijn pootjes terecht gekomen, blij met de spullen ook al kan hij de pc's nog niet gebruiken. Hij is ook heel trots op zijn knappe vrouw en dochter. Bovenal is hij op dat moment heel blij met ons bezoek. En natuurlijk, zoals bijna elke Keniaan aan een westerse bezoeker vraagt, wil hij ook dat we zijn schoolje sponsoren. Helaas, dat gaat ons niet lukken.

En 'the long story' zullen we waarschijnlijk nooit achterhalen.....

Rogers Musoke: Almost home.....

We gaan naar een buitenwijk van Kampala in Uganda, en ontmoeten Rogers op de weg, achterop een Boda-boda, een brommer-taxi, want in Uganda een heel normaal vervoersmiddel is. Ik was niet zeker of ik hem herkende, want zijn intake gesprek heeft hij met Ed gehad, een paar maanden geleden. Destijds hadden we al afgesproken dat ik hem zou opzoeken. Als ik hem zie aankomen, herken ik hem meteen. We rijden achter hem aan over een zandweg en na 500 meter komen we bij een mooi stenen huis, waar Rogers met zijn ouders en 2 zussen en 2 broers woont.

Aan de deur gaan de schoenen uit en betreden een luxe woonkamer met een marmeren vloer, prachtig bankstel, tv en stereo-installatie. Voordat we kunnen praten lopen Rogers en zijn broer heen en weer met eten en drinken. Dat geeft me de gelegenheid om met Carol, de vriendelijke Ugandese IOM-medewerkster te praten. Ze gaan de begeleiding van Rogers nog oppakken, omdat hij wil wachten met ondersteuning tot hij zijn kist heeft gekregen. Het IOM adviseert terugkeerders over het starten van het bedrijf, men kijkt naar de

locatie, financiering, vergunningen enzovoorts. Maar de beslissingen worden uiteindelijk door de deelnemers zelf genomen. Even later zitten we samen aan tafel rijst met kip en bananenpuree te eten, heerlijk. Tijdens het eten komen we iets meer over Rogers te weten. In al zijn bescheidenheid vertelt hij dat hij een kleine 2 jaar geleden naar Zwitserland is gegaan om een jaar lang vrijwilligerswerk te doen voor een project met gehandicapten. Het geld daarvoor had hij zelf bij elkaar verzameld. Vervolgens hebben vrienden hem naar Nederland gehaald waar hij belandde in het AZC in Echt.

Asiel aangevraagd, maar dat bleek uitzichtloos en al gauw kwam hij op aanraden van IOM bij WereldWijd omdat hij thuis een zogeheten Chiwanda, een bioscoop wilde starten. Een bioscoop in Uganda ziet er iets anders uit dan bij ons, het is een kleine ruimte met een aantal banken en stoelen waar mensen tegen een kleine vergoeding naar toe kunnen komen.

In de WereldToolskist zit o.a. een generator, een beamer en twee flat screen tv's. Rogers wil films en voetbalwedstrijden gaan vertonen voor de mensen in de buurt. Hij heeft voor de locatie van zijn bioscoop twee opties, een vlakbij huis, maar daar komen weinig mensen. De andere optie is meer in het centrum van zijn wijk, vlakbij het voetbalveld en de kerk waar dagelijks veel mensen komen. Daar heeft zijn familie ook al een pand staan en er is weinig geld voor nodig om dit om te toveren tot bioscoop. In afwachting van de kist zit Rogers niet stil en is werkt aan de bouw van nog een huis voor zijn familie. Helaas is de kist met spullen voor zijn cinema nog onderweg, dus dat kunnen we ter plekke niet zien. De inkleding (het door de douane krijgen) kost meer tijd dan we hadden

gedacht. Maar voor deze jongeman heeft de kist een grote waarde, want de spullen vanuit Nederland hebben betere kwaliteit als de spullen in Uganda. Na ons bezoek denk ik nog even aan de muziktitel op het tv-scherm in de mooie woonkamer: Almost Home. mp3..... Rogers is wel al thuis, maar om zijn onafhankelijkheid te regelen moet hij met de cinema op eigen benen gaan staan. Pas daarna kan hij aan trouwen denken en een eigen thuis creëren. We houden contact met hem en IOM om zijn verhaal en bedrijf op te volgen. Wordt vervolgd.

Meer informatie

Meer informatie over WereldTools? Neem contact met ons op. Vraag naar Ed Peters of Matje Mattheij. Per mail: info@stichtingwereldwijd.nl 043-4083122. Onze website is via de QR-code (hier links afgebeeld) te bezoeken. Maar het kan ook nog steeds door te surfen naar: www.stichtingwereldwijd.nl of op www.facebook.com/stichtingwereldwijd Op YouTube staat een informatiefilmpje over WereldTools, Nederlands gesproken en in diverse talen ondertiteld: Kijk hiervoor op https://www.youtube.com/channel/UCSeT-iAlrmLyla7U-5ARRHg?disable_polymer=true Deze film is ook op DVD verkrijgbaar. Tevens is er nog een docu-film beschikbaar, kijk hiervoor op <https://youtu.be/NyTKCu897zA>

Dit project is financieel mogelijk gemaakt door het Europese Fonds voor Asiel, Migratie en Integratie (AMIF) en de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) van het ministerie van Veiligheid en Justitie. Donaties aan Stichting WereldWijd zijn altijd welkom op rekening nummer NL55RABO0113203594, we hebben de ANBI-status. Wij zijn steeds op zoek naar goede gereedschappen en machines of pc's t.b.v. de terugkeerders. Voor meer informatie of aanmelden voor deelname aan een opleidingstraject of ondersteuning bij terugkeer kan vrijblijvend contact met Stichting WereldWijd opgenomen worden via: 043-4083122.

info@stichtingwereldwijd.nl

www.stichtingwereldwijd.nl

AMIF, het Europees Fonds voor
asiel, migratie en integratie
Migratie in beweging

Dienst Terugkeer en Vertrek
Ministerie van Veiligheid en Justitie

